

Joelin kirja ja laodikealainen seitsemännen päivän adventtikirkko – numero kaksikymmentäyhdeksän

Jeff Pippenger
2026-01-14

Numero kaksikymmentäyhdeksän

Matteuksen kirjan viides messiaaninen profetia on pettymyksen ja kuoleman tienviitta. Heinäkuun 18. päivänä 2020 Nashvillen tuhoa koskenut väärä ennustus surmasi Elia ja Mooseksen.

Viides messiaaninen tienviitta on 18. heinäkuuta 2020 tapahtunut pettymys

Silloin kävi toteen se, mikä oli puhuttu profeetta Jeremian kautta, joka sanoo: Ramasta kuului ääni, valitus ja itku ja suuri suru; Raakel itkee lapsiaan eikä tahdo lohdutusta, koska heitä ei enää ole. Matteus 2:17, 18.

Ennustus

Näin sanoo Herra: Ääni kuuluu Raamasta, valitus ja katkera itku; Raakel itkee lapsiaan eikä suostu lohdutettavaksi lastensa tähden, sillä heitä ei enää ole. Jeremia 31:15.

Mooses ja Elia surmataan Sodoman ja Egyptin kaduilla. Vanhan testamentin viimeinen lausuma ilmoittaa, että Elia tulisi ennen Herran suurta ja peljättävää päivää. Tuo peljättävä päivä alkaa, kun Miikael nousee Danielin kirjan kahdennessatoista luvussa ja ilmoittaa Ilmestyskirjan kahdennessakymmenennessä toisessa luvussa, että ”se, joka on vanhurskas, ja se, joka on väärä”, jäävät siihen tilaan iankaikkisesti.

Ja siihen aikaan nousee Miikael, se suuri ruhtinas, joka seisoo sinun kansasi lasten suojana; ja tulee ahdistuksen aika, jollaista ei ole ollut siitä saakka, kun kansoja on ollut, hamaan siihen aikaan asti; ja siihen aikaan sinun kansasi pelastuu, jokainen, joka havaitaan kirjaan kirjoitetuksi. Daniel 12:1.

Joka tekee vääryyttä, tehköön edelleen vääryyttä; ja joka on saastainen, saastukoon edelleen; ja joka on vanhurskas, tehköön edelleen vanhurskautta; ja joka on pyhä, pyhittyköön edelleen. Ilmestyskirja 22:11.

Elia on ilmestytävä ennen koeajan päättymistä, ja hänet surmataan ja hän nousee kuolleista Ilmestyskirjan luvussa yksitoista juuri ennen koeajan päättymistä. Hänet herätetään kuolleista, ja hän esittää sanomansa koeajan päättymiseen asti, jolloin tapahtuu sitten toinen ylösnousemus, vanhurskaiden ja jumalattomien.

Ja monet maan tomussa nukkuvista heräävät, toiset iankaikkiseen elämään, toiset häpeään ja iankaikkiseen kauhistukseen. Daniel 12:2.

Tuota erityistä ylösnousemusta seuraa Kristuksen toinen tulemus, jolloin vanhurskaat kuolleet herätetään kuolleista, ja sitten tuhat vuotta, jonka aikana pyhät tuomitsevat kadotetut. Tuhannen vuoden lopussa tapahtuu toinen ylösnousemus ja Kristuksen kolmas tulemus. Profetaallisten ylösnousemusten linjaan sisältyy paavillisen pedon ylösnousemus, mutta jokainen ylösnousemus on Jumalan profeetallisen Sanan erityinen aihe. Heinäkuun 18. päivänä 2020 sadan neljäkymmenen neljän tuhannen laodikealainen liike teki itsemurhan kapinoimalla Kristuksen käskyä vastaan, joka kielsi vuotta 1844 myöhemmät aikasovellutukset.

Sitten kuului ääni Ramassa, mikä merkitsee ylpeyttä ja itsensä korottamista. Raakel, joka merkitsee hyvää matkaajaa, suree, koska Mooses ja Elia eivät ole, ja mikä vielä tärkeämpää, heitä ei voida lohduttaa. Heillä ei ole lohdutusta, ja Pyhä Henki on Lohduttaja, joka lähetettäisiin, kun ääni erämaassa alkoi heinäkuussa 2023.

Nämä tapahtumat sijoittuvat aivan ennen armonajan päättymistä, ja Ilmestyskirjan mukaan juuri ennen armonajan päättymistä Jeesuksen Kristuksen ilmestys avataan. Tuo avaaminen herättää eloon Mooseksen ja Elian, jotka ovat myös Raakel, hyvä matkustaja, joka oli itkenyt ja murehtinut lapsiaan eikä voinut saada lohdutusta. Hänen murheensa muuttuu iloksi, kun nuo lapset herätetään eloon.

Ja hän sanoo minulle: Älä sulje sinetillä tämän kirjan profetian sanoja, sillä aika on lähellä. Ilmestys 22:10.

Mooses ja Elia olivat kuolleina Sodoman ja Egyptin kaduilla, ja samoin kuin Kristuksen kohdalla, ne sataneljäkymmentäneljä tuhatta kutsuttaisiin ulos Egyptistä, kun kokoaminen alkoi heinäkuussa 2023.

Kuudes messiaaninen tienviitta on Egyptistä ulos kutsuminen heinäkuussa 2023

Ja hän oli siellä Herodeksen kuolemaan asti, jotta kävisi toteen se, minkä Herra oli puhunut profeetan kautta sanoen: Egyptistä minä kutsuin poikani. Matteus 2:15.

Ustaaru

Kun Israel oli lapsi, minä rakastin häntä, ja Egyptistä minä kutsuin poikani. Hoos. 11:1.

Kuolleina Egyptin kadulla erämaasta kuuluva taivaallinen ääni kutsuu Hesekielin kuolleiden luiden laakson eloon. Tuo ääni alkoi kaikua heinäkuussa 2023.

Ja kolmen ja puolen päivän kuluttua Jumalasta lähtenyt elämän henki meni heihin, ja he nousivat jaloilleen; ja suuri pelko valtasi ne, jotka näkivät heidät. Ja he kuulivat suuren äänen taivaasta sanovan heille: Nouskaa tänne. Ja he nousivat taivaaseen pilvessä; ja heidän vihollisensa näkivät heidät. Ilmestys 11:11, 12.

Jumala kutsuu Poikansa Egyptistä, ja Hän kutsui myös Mooseksen Egyptistä, sillä Mooses alfana ja Jeesus omegana edustavat sadan neljäkymmenen neljän tuhannen kokemusta, niiden, jotka laulavat Mooseksen ja Karitsan laulun. Tähän lauluun sisältyy kutsu pois Egyptistä. Hesekielissä

esitetään kaksi vaihetta, jotka olivat ennalta kuvattuina Aadamin luomisen kahdessa vaiheessa. Ensin ruumis muodostetaan, ja sitten elämän henkäys puhalletaan ruumiiseen, jolloin se tulee eläväksi. Ilmestyskirjan luvussa yksitoista ensimmäinen vaihe on Jumalan Hengen tuleminen surmattuihin, ja sen jälkeen he nousivat jaloilleen. Kun he seisovat, he ovat Jumalan armeija. Se, mikä välittää Hengen luvussa yksitoista, on kuvattuna Hesekielin ensimmäisessä profetiassa. Erämaassa huutavan ääni on profeetallinen sanoma Pyhän Hengen saattamana.

Matteuksen kirja sisältää ne kaksitoista lukua, jotka ovat omegana niille kahdelletoista luvulle Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa ja jotka antavat kaksi todistajaa edustamaan liittoa sadanneljällekymmenelleneljälletuhannelle. Nuo miehet ja naiset sinetöidään iankaikkisuudeksi suhteeseen, jossa jumaluus yhdistyy heidän ihmisyyteensä. Heistä tulee merkki yhdennentoista hetken työntekijöille.

”Pyhän Hengen työnä on näyttää maailmalle todeksi synnin, vanhurskauden ja tuomion. Maailmaa voidaan varoittaa ainoastaan siten, että ne, jotka uskovat totuuden, nähdään totuuden kautta pyhitettyinä, toimien korkeiden ja pyhien periaatteiden mukaisesti ja osoittaen ylevässä, korotetussa merkityksessä sen rajalinjan, joka erottaa Jumalan käskyt pitävät niistä, jotka tallaavat ne jalkojensa alle. Hengen pyhitys tekee näkyväksi eron niiden välillä, joilla on Jumalan sinetti, ja niiden, jotka pitävät väärää lepopäivää. Kun koetus tulee, käy selvästi ilmi, mikä pedon merkki on. Se on sunnuntain pitäminen. Ne, jotka kuultuaan totuuden edelleen pitävät tätä päivää pyhänä, kantavat sen synnin ihmisen tunnusmerkkiä, joka luuli voivansa muuttaa ajat ja lain.” Bible Training School, 1. joulukuuta 1903.

Sadan neljäkymmenen neljän tuhannen tunnusmerkki on se, että kun heidät Ilmestyskirjan yhdennessätoista luvussa kutsutaan ylös taivaaseen, heidät kutsutaan ensin pois Egyptistä, jossa heidät surmattiin. Ääni erämaasta kutsuu heidät pois Egyptistä, jotta he olisivat merkinä yhdennentoista hetken työntekijöille. Heidän ylönousemuksensa vuonna 2024 esitetään myös syntymänä ja heräämisinä sen mukaan, mikä vertauskuva on tunnistettavana. Syntymän näkökulmasta he ovat ne, jotka täyttävät vertauksen kymmenestä neitsyestä, ja tässä merkityksessä heidän syntymänsä on neitseellinen syntymä, ja he ovat merkki.

Seitsemäs messiaaninen tienviitta on vuosi 2024

Mutta tämä kaikki tapahtui, jotta kävisi toteen, mitä Herra oli puhunut profeetan kautta sanoessaan: Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja hänen nimekseen on annettava Immanuel, mikä käännettynä merkitsee: Jumala meidän kanssamme. Matteus 1:22, 23.

Ennustus

Sentähden Herra itse antaa teille merkin: Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel. Jesaja 7:14.

Merkkejä oli Mooseksen ja Kristuksen historiassa, niin kuin niitä oli myös milleriläisessä historiassa. Viimeisinä päivinä laodikealainen adventismi etsii merkkiä, ja heidän ainoa merkkinsä on Joonan merkki. On myös merkki niille, jotka herätetään kuolleista vuonna 2024. Heidän merkkinsä on 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennennen kuudennen luvun ”seitsemän aikaa”.

Ja tämä olkoon sinulle merkinä: tänä vuonna te syötte sitä, mikä itsestään kasvaa, ja toisena vuonna sitä, mikä versoo siitä; mutta kolmantena vuonna kylväkää ja niittäkää, istuttakaa viinitarhoja ja syökää niiden hedelmää. Ja Juudan heimon pelastunut jäännös on jälleen juurtuva syvälle alaspäin ja kantava hedelmää ylöspäin. Sillä Jerusalemissa on lähtevä jäännös ja Siionin vuorelta ne, jotka pelastuvat: Herran Sebaotin kiivaus on tämän tekevä. 2. Kun. 19:29–31.

Ja jos te sanotte: Mitä me syömme seitsemäntenä vuonna? katso, emme kylvä emmekä kokoa satoamme; niin minä annan siunaukseni teille kuudentena vuonna, ja se tuottaa sadon kolmeksi vuodeksi. Ja kahdeksantena vuonna te kylvätte, ja syötte yhä vanhaa satoa yhdeksänteen vuoteen asti; siihen asti, kunnes sen hedelmät valmistuvat, te syötte vanhaa varastoa. 3. Moos. 25:20–22.

Ne, jotka pelastuvat, esitetään myös Israelin karkotettuina, ja heidän veljensä, jotka vihasivat heitä, ajoivat heidät pois. Heidän veljensä karkottivat heidät, sillä he vihasivat heitä, koska eivät voineet kumota sapatin totuutta, jota Mooseksen ”seitsemän aikaa” edusti.

Herra rakentaa Jerusalemin; hän kokoaa yhteen Israelin karkotetut. Psalmi 147:2.

Herra alkoi koota jäännöstä heinäkuussa 2023, ja jäännös on Israelin ”karkotetut”. Heinäkuussa 2023 Hän ojensi kätensä toistamiseen kootakseen karkotettunsa. Hän ojensi kätensä vuonna 1849 toistamiseen, ennen Mooseksen omega-valoa, seitsemän aikaa, vuonna 1856. Alfa-valoa edusti Millerin ensimmäinen profeetallinen löytö — Mooseksen seitsemän aikaa.

Ja sinä päivänä tapahtuu, että Iisain juurivesa on oleva kansojen lippumerkinä; hänen tykönsä pakanakansat etsiytyvät, ja hänen leposijansa on oleva kunniakas. Ja sinä päivänä tapahtuu, että Herra ojentaa kätensä vielä toisen kerran hankkiakseen takaisin kansansa jäännöksen, joka on jäljelle jäänyt Assyriasta ja Egyptistä, Patroksesta ja Kuusista, Eelamista ja Sinearin maasta, Hamatista ja meren saarista. Ja hän kohottaa lippumerkin kansakunnille ja kokoaa Israelin karkotetut sekä kerää Juudan hajotetut maan neljältä ääreltä. Jesaja 11:10–12.

Kun hyljeksityt korotetaan merkiksi, he kokoavat silloin yhdennentoista hetken työntekijät, joita voidaan ”varoittaa ainoastaan näkemällä” ”ero niiden välillä, joilla on Jumalan sinetti, ja niiden, jotka pitävät väärää lepopäivää.” Yhdennentoista hetken työntekijöiden merkki ovat hyljeksityt, ja hyljeksittyjen merkki ON arvoitus siitä, että syödään ”tänä vuonna sitä, mikä itsestään kasvaa, ja toisena vuonna sitä, mikä siitä versoo; mutta kolmantena vuonna kylväkää ja niittäkää ja istuttakaa viinitarhoja ja syökää niiden hedelmää.”

Katkelman arvoitus on siinä, että se esittää 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennenviidennen ja kahdenkymmenennenkuudennen luvun ”seitsemän aikaa”. Maan sapatin lepo on liiton osatekijä, joka osoittaa sekä siunauksen että kirouksen sen mukaan, noudatetaanko vai hylätäänkö luvattua maata koskeva seitsemännen vuoden lepo. Sadan neljäkymmenenneljän tuhannen merkki on sen liiton kolmiosaisen lupauksen osatekijä, jota maan seitsemännen vuoden sapatti edustaa. ”Seitsemän ajan” perustotuus osoittaa yhden liiton kolmesta osatekijästä, joka lupaa uuden sydämen ja mielen sekä uuden ruumiin ja myös maan, jossa asua.

Seitsemännen päivän sapatti on merkki Jumalan ja Hänen kansansa välillä, mutta tuo seitsemännen päivän sapatti edustaa myös muinaiselle Israelille annettua liittovastuuta. Heidän tuli olla kymmenen käskyn vartijoita, niiden haltijoita. Sisär White tekee selväksi, että nykyinen Israel vuonna 1844, muinaisen Israelin rinnakkaiskuvana, asetettiin paitsi kymmenen käskyn myös Jumalan profeettallisen sanan haltijaksi.

”Jumala on kutsunut kirkkonsa tänä aikana, niin kuin Hän kutsui muinaisen Israelin, seisomaan valona maan päällä. Totuuden mahtavalla halkaisijalla, ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomilla, Hän on erottanut heidät kirkoista ja maailmasta saattaakseen heidät pyhään läheisyyteen itsensä kanssa. Hän on tehnyt heistä lakinsa haltijat ja uskonut heille tätä aikaa koskevat suuret profetian totuudet. Muinaiselle Israelille uskottujen pyhien oraakkelienväyten tavoin nämä ovat pyhä talletus, joka on välitettävä maailmalle. Ilmestyskirjan 14. luvun kolme enkeliä edustavat sitä kansaa, joka ottaa vastaan Jumalan sanomien valon ja lähtee Hänen edustajinaan viemään varoitusta kautta maan äärestä ääreen.” Testimonies, osa 5, s. 455.

Kymmenen käskyä edustaa seitsemännen päivän sapatin merkki, ja profetian lakeja edustaa seitsemännen vuoden sapattia. Laodikealainen seitsemännen päivän adventismi joutuu suureen häpeään, kun se jättää laivan ja alkaa palvoa aurinkoa, mutta sapattikäsky, jonka se ensin hylkäsi, on Mooseksen ”seitsemän aikaa”.

Luvatus maan voittamiseksi Jumalan kansan täytyy ymmärtää ja pitää voimassa ei ainoastaan seitsemännen päivän sapattia, vaan myös seitsemännen vuoden sapattia. Laodikealainen adventismi ei voi kumota tätä raamatullista totuutta, vaikka he peittävät sen valheilla. Tämä on heidän vihansa juuri, joka saa heidät heittämään ulos ne, jotka tulevat olemaan lippumerkki.

Useimmat isäni perheenjäsenistä olivat täydesti adventtiin uskovia, ja tämän jalan opin todistamisesta seitsemän meistä erotettiin eräänä aikana metodistikirkosta. Tuolloin profeetan sanat olivat meille ylen kalliit: ”Teidän veljenne, jotka teitä vihaavat, jotka heittävät teidät ulos minun nimeni tähden, sanovat: Tulkoon Herra kirkastetuksi; mutta hän on ilmestynyt teidän iloksenne, ja he joutuvat häpeään.” Jesaja 66:5.

”Tästä ajasta aina joulukuuhun 1844 asti iloni, koettelemukseni ja pettymykseni olivat samanlaisia kuin rakkaiden adventtiystävieni ympärilläni. Tähän aikaan kävin erään adventtisisaremmeni luona, ja aamulla polvistuimme perhealttarille. Tilaisuus ei ollut kiihoittava, ja meitä oli läsnä vain viisi, kaikki naisia. Rukoillessani Jumalan voima tuli ylitseni tavalla, jolla en ollut sitä koskaan ennen tuntenut. Minut temmattiin näkyyn Jumalan kirkkaudesta, ja näytti siltä, että kohosin yhä korkeammalle ja korkeammalle maasta, ja minulle näytettiin jotakin adventtikansan matkasta Pyhään kaupunkiin, kuten jäljempänä kerrotaan.” Early Writings, 13.

Ellen Whiten ensimmäinen näky annettiin, kun viisi naista (edustaen viittä viisasta neitsyttä) oli kokoontuneena yhteen sen jälkeen, kun heidän veljensä, jotka vihasivat heitä, olivat ajaneet heidät pois. He vihasivat heitä toisen tulemuksen opin tähden ja kuvasivat siten viimeisten päivien hylkiöitä.

”Näin, että nimikristillinen kirkko ja nimelliset adventistit pettäisivät meidät Juudaksen tavoin katolilaisten käsiin saadakseen heidän vaikutusvaltansa totuutta vastaan. Pyhät tulevat silloin olemaan vähäpätöinen kansa, katolilaisille vain vähän tunnettu; mutta kirkot ja nimelliset adventistit, jotka tuntevat uskomme ja tapamme (sillä he vihasivat meitä sapatin tähden, koska eivät voineet sitä kumota), pettävät pyhät ja ilmiantavat heidät katolilaisille sellaisina, jotka halveksivat kansan säädöksiä; toisin sanoen, että he pitävät sapatin ja jättävät sunnuntain huomiotta.”

”Sitten katolilaiset kehottavat protestantteja etenemään ja antavat asetuksen, että kaikki, jotka eivät vietä viikon ensimmäistä päivää seitsemännen päivän sijasta, surmattakoon. Ja katolilaiset, joiden lukumäärä on suuri, asettuvat protestanttien rinnalle. Katolilaiset antavat valtansa pedon kuvalle. Ja protestantit toimivat, kuten heidän äitinsä toimi ennen heitä, hävittääkseen pyhät. Mutta ennen kuin heidän asetuksensa tuottaa tai kantaa hedelmää, pyhät vapautetaan Jumalan äänen kautta.” Spalding and Magan, 1, 2.

”Nimelliset” (toisin sanoen vain nimeltään olevat) ”adventistit, Juudaksen tavoin, pettäisivät meidät katolilaisten käsiin.” He tekivät niin, koska ”he vihasivat” hyljeksittyjä ”sapatin tähden”. Nimelliset adventistit tunnustautuvat viettävänsä seitsemännen päivän sapattia, joten tämä ei voi olla se sapatti, johon tässä viitataan. He vihaavat hyljeksittyjä, sillä he tietävät, etteivät voi kumota Mooseksen seitsemän ajan perustavaa totuutta, joka oli Elian alfa-ymmärrys William Millerin henkilössä.

”Jumala ei anna meille uutta sanomaa. Meidän tulee julistaa sitä sanomaa, joka vuosina 1843 ja 1844 toi meidät ulos muista kirkoista.” Review and Herald, 19. tammikuuta 1905.

”Kaikista sanomista, jotka annettiin vuosina 1840–1844, on tehtävä nyt voimallisia, sillä on monia ihmisiä, jotka ovat menettäneet suuntansa. Sanomien tulee mennä kaikkiin seurakuntiin.” Manuscript Releases, osa 21, 437.

”Totuudet, jotka saimme vuosina 1841, ’42, ’43 ja ’44, ovat nyt tutkittavat ja julistettavat.” Manuscript Releases, osa 15, 371.

”Varoitus on annettu: mitään sellaista ei saa sallia tulla sisään, mikä horjuttaisi sen uskon perustusta, jonka varaan olemme rakentaneet siitä asti, kun sanoma tuli vuosina 1842, 1843 ja 1844. Minä olin tässä sanomassa, ja siitä lähtien olen seissyt maailman edessä uskollisena sille valolle, jonka Jumala on meille antanut. Me emme aio siirtää jalkojamme siltä perustalta, jolle ne asetettiin, kun päivä päivältä etsimme Herraa hartaassa rukouksessa ja anoimme valoa. Luuletteko, että minä voisin luopua siitä valosta, jonka Jumala on minulle antanut? Sen on oltava kuin ikuinen kallio. Se on johdattanut minua siitä asti, kun se annettiin.” Review and Herald, 14. huhtikuuta 1903.

Juudas ei ole saddukeuksista ja fariseuksista koostuvan sanhedrinin vertauskuva; Juudas oli yksi niistä kahdestatoista opetuslapsesta. Hän oli yksi liiton morsianta, jonka Kristus oli aikomaisillaan ottaa puolisokseen helluntaina. Hyljeksittyjä vastaan kohdistuva kavallus tulee Juudaasta, Laodikean seitsemännen päivän adventistikirkosta. Heitä kuvataan monin vertauskuvin, kuten leeviläisiä, jotka Liiton Sanansaattaja hylkää Malakian kirjan kolmannessa luvussa. Leeviläiset

erotetaan tuossa puhdistuksessa, ja heidän lukunsa on 25, olivatpa he uskollisia tai uskottomia. Leeviläiset puhdistetaan ennalta ennen kuin heidät korotetaan uhrilahjaksi, niin kuin entisinä vuosina.

Ja hän istuu hopean sulattajana ja puhdistajana; ja hän puhdistaa Leevin pojat ja puhdistaa heidät kuin kullan ja hopean, jotta he voisivat tuoda Herralle uhrilahjan vanhurskaudessa. Silloin Juudan ja Jerusalemin uhrilahja on Herralle otollinen, niin kuin muinaisina päivinä ja niin kuin entisinä vuosina. Malakia 3:3, 4.

Leeviläiset ovat uhri, sillä he heijastavat täydellisesti Kristuksen luonnetta, hänen, joka on suuri uhri. Kun nuo kaksikymmentäviisi leeviläistä korotetaan uhriksi, nuo kaksikymmentäviisi väärennettyä leeviläistä kumartavat aurinkoa Hesekielin 8. luvussa.

Juudas ei edusta ainoastaan pahaa leeviläistä, vaan hän on myös paha pappi, jota on valmistettu kolmekymmenen vuoden ajan, kuten Juudaan kolmekymmentä hopearahaa kuvaavat.

Silloin Juudas, joka oli hänet kavaltanut, nähdessään, että hänet oli tuomittu, katui tekoaan ja toi ne kolmekymmentä hopearahaa takaisin ylipapeille ja vanhimmille sanoen: ”Minä olen tehnyt synnin, kavaltamalla viattoman veren.” Mutta he sanoivat: ”Mitä se meihin kuuluu? Katso itse eteesi.” Niin hän heitti hopearahat temppeliin, lähti pois ja meni ja hirttäytyi. Matteus 27:3–5.

Ne kolmekymmentä hopearahaa, jotka Juudas heitti pois, kuvaavat liiton Sanansaattajaa heittämässä pois (puhdistamassa) kuonan (väärennetyn hopean) Malakian kolmannessa luvussa. Tuota jumalatonta papistoa edusti Koorahin, Daatanin ja Abiramin kapina sekä vuoden 1888 kapinalliset. Jumalaton papisto joutuu nielaistuksi, kun Yhdysvallat, maan peto, avaa suunsa. Sitten tuli tuhoaa heidän seuraajansa myöhäissateen täyden vuodatuksen aikana, joka alkaa sunnuntailaista.

Neitseellinen syntymä merkinä Kristuksen päivinä edustaa viisaiden neitsyiden merkkiä viimeisinä päivinä. Tuona aikana Sanhedrin, laodikealainen seitsemännen päivän adventistikirkko, etsii merkkiä, mutta ei kykene näkemään ainoaa Laodikealle annettua merkkiä. Suuren joukon, yhdentoista hetken työläisten, merkinä on se, että he näkevät miesten ja naisten pitävän seitsemännen päivän sapattia sunnuntailakia koskevan koetusajan aikana. Jäännöksen merkki sen kiistassa entisen liiton kansan kanssa on seitsemännen vuoden sapatti, joka edustaa adventismin perustuksia, jotka on tunnistettu kummankin Habakukin pyhän taulun keskeiseksi pylvääksi. Laodikealaiselle adventismille annettu merkki on Joonaan merkki, jota käsitellään Kristuksen ja Pietarin välisessä vuoropuhelussa.

Kun Jeesus tuli Kesarea Filippin alueelle, hän kysyi opetuslapsiltaan sanoen: Kenen ihmiset sanovat minun, Ihmisen Pojan, olevan? Niin he sanoivat: Toiset sanovat, että sinä olet Johannes Kastaja; toiset Elia; ja toiset Jeremia tai joku profeetoista. Hän sanoi heille: Mutta kenen te sanotte minun olevan?

Niin Simon Pietari vastasi ja sanoi: Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika. Ja Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: Autuas olet sinä, Simon Barjona, sillä liha ja veri eivät ole sitä sinulle

ilmoittaneet, vaan minun Isäni, joka on taivaissa. Ja minä sanon sinulle myös: sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan kirkkoni, eivätkä tuonelan portit ole sitä voittavat. Ja minä annan sinulle taivasten valtakunnan avaimet; ja minkä sinä sidot maan päällä, se on oleva sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästät maan päällä, se on oleva päästetty taivaissa.

Sitten hän vakavasti kielsi opetuslapsiaan ilmoittamasta kenellekään, että hän oli Jeesus, Kristus. Matteus 16:13–20.

Merkki Sanhedrinille, ja sen tähden adventismille, on Joonaan merkki. Simon Barjona tuodaan tähän kohtaan liiton miehen symbolina, sillä hänen nimensä on muuttumaisillaan. Abramin nimi muutettiin liiton yhteydessä. Saulin nimi muutettiin Paavaliksi. Jaakobin nimi muutettiin Israeliksi. Nuo kolme todistajaa vahvistavat, että kun raamatullisen henkilön nimi muutetaan, hän edustaa liiton miestä ja siten on viimeisen liittokansan esikuva, joka on ne sataneljäkymmentäneljä tuhatta. Nuo kolme todistajaa vahvistavat myös, että liiton miehen nimi edustaa sitä profeetallista symboliikkaa, joka liittyy siihen henkilöön, jonka nimi muutetaan. Saul merkitsee ”valittu”, sillä hänet valittiin viemään evankeliumi pakanoilta. Hänen nimensä muutettiin Paavaliksi, joka merkitsee pientä, sillä hän oli omissa silmissään apostoleista vähäisin, koska oli vainonnut Jumalan seurakuntaa. Jaakob, syrjäyttäjä, muutettiin sekä nimeltään että kokemukseltaan voittajaksi, kuten Israel merkitsee. Pietarin nimi oli Simon, joka merkitsee sellaista, joka kuulee; ja Barjona, joka merkitsee Joonan poikaa.

Pietari edustaa Joonan viimeistä sukupolvea, sillä hän oli Joonan poika. Joona merkitsee ”kyyhkyä”, ja Simon on se, joka kuuli kyyhkysen sanoman; ja Simon Barjona oli kuullut sanoman Jeesuksen voitelmasta, kun Hänet kastettiin ja Hänestä tuli Jeesus Kristus, ja Pyhä Henki laskeutui kyyhkysen muodossa. Joonan sanoma oli kyyhkysen sanoma, joka edusti Jeesuksen voitelemista voimalla Hänen kasteessaan. Joonan sanoma kuvattiin siinä, että Joona oli kolme päivää valaan vatsassa. Nuo kolme päivää ovat pääsiäisen kolmesta päivästä esikoishedelmän juhlaan, joita Kristuksen kaste ja Joonan aika valaan vatsassa esikuvallisesti kuvaavat.

Joonan merkki on Kristuksen kasteessa tapahtuneen voitelun merkki, joka on Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkelin laskeutumisen esikuva 11. syyskuuta. Syyskuun 11. päivä käynnisti kolmivaiheisen koetusprosessin, jota Joonan kolme päivää kuvaavat. Nämä kolme vaihetta havainnollistuvat myös milleriittien historiassa. Elokuun 11. päivä 1840 merkitsi ensimmäisen enkelin koetusta, huhtikuun 19. päivä 1844 toisen enkelin koetusta ja lokakuun 22. päivä 1844 kolmatta koetusta. Nämä kolme vaihetta edustavat syyskuun 11. päivää, heinäkuun 18. päivää 2020 ja sunnuntailakia.

Sunnuntailain aikana Joona syljetään ulos kalan suusta juuri siinä kohdassa, jossa Kristus sylkee Laodikean suustaan ulos, mikä on juuri se kohta, jossa Bileamin aasintamma avaa suunsa ja puhuu, mikä on juuri se kohta, jossa Johannes Kastajan isä Sakarias puhuu, ja myös se kohta, jossa Yhdysvallat puhuu lohikäärmeen tavoin. Tämän jälkeen Joona antaa maailmalle viimeisen varoituksen niiden vertauskuvana, jotka herätettiin kuolleista Mooseksen ja Elian kanssa vuonna 2024. Nämä sielut kuolivat Sodoman ja Egyptin kaduilla ja sen jälkeen heidät herätetään henkiin Hesekielin mahtavana armeijana. Ylösnousemuksessaan heistä tulee Joonan merkki, sillä hän

edustaa niitä, jotka ovat kuolleet ja herätetyt henkiin antamaan viimeisen sanoman Niinivelle. Joona valaan vatsassa, Daniel leijonien luolassa, Johannes kiehuvan öljyn padassa edustavat niitä sataaneljäkymmentäneljää tuhatta, jotka ovat kokeneet vertauskuvallisen kuoleman ja ylösnousemuksen. Voitelu 9/11:ssä Hesekielin mahtavan armeijan ylösnousemukseen asti edustaa Kristuksen kastetta Hänen ylösnousemukseensa asti.

Myös fariseukset ja saddukeukset tulivat hänen luokseen, ja kiusaten pyysivät häntä näyttämään heille merkin taivaasta. Mutta hän vastasi ja sanoi heille: Kun ilta tulee, te sanotte: Tulee selkeä sää, sillä taivas on rusottava. Ja aamulla: Täksi päiväksi tulee huono sää, sillä taivas on rusottava ja synkkä. Te ulkokullatut, taivaan muodon te osaatte arvioida; mutta aikojen merkkejä ette osaa arvioida? Paha ja avionriikkoja sukupolvi tavoittelee merkkiä, eikä sille anneta muuta merkkiä kuin profeetta Joonaan merkki. Ja hän jätti heidät ja meni pois. Matteus 16:1–4.

Huipentava ihme oli Lasaruksen ylösnousemus.

“Viivytellessään menemästä Lasaruksen luo Kristuksella oli armollinen tarkoitus niitä kohtaan, jotka eivät olleet ottaneet Häntä vastaan. Hän viipyi, jotta Hän herättämällä Lasaruksen kuolleista antaisi uppiniskaiselle, epäuskoiselle kansalleen vielä yhden todistuksen siitä, että Hän todella oli ‘ylösnousemus ja elämä’. Hän ei mielellään luopunut kaikesta toivosta kansan suhteen, noiden Israelin huoneen köyhien, harhailevien lampaiden. Hänen sydämensä murtui heidän katumattomuutensa tähden. Armossaan Hän aikoi antaa heille vielä yhden todistuksen siitä, että Hän oli Ennalleenasettaja, Hän, joka yksin saattoi tuoda elämän ja kuolemattomuuden valoon. Tämän tuli olla todistus, jota papit eivät voisi tulkita väärin. Tämä oli syy Hänen viivymiseensä matkallaan Betaniaan. Tämän huippuihmeen, Lasaruksen herättämisen, tuli painaa Jumalan sinetti Hänen työnsä ja Hänen väitteelleen jumaluudesta.” Alfa ja omega, s. 528, 529.

Kristus viipyi ennen kuin Hän herätti Lasaruksen, eikä Lasarus ollut ainoastaan ”huippuihme”, vaan hän oli myös Jumalan työn ”sinetti”. Tässä kohdassa Joonaan merkki on ainoa merkki avionrikkokalle ja pahalle sukupolvelle. On tärkeää nähdä, että sinetöimisprosessin ajoitus on hyvin täsmällinen. Siinä kohdassa, jota tarkastelemme ja jossa Pietarin nimi muutetaan, meille ilmoitetaan, että siitä hetkestä lähtien Jeesus alkoi ilmaista, että Hänet oli pantava kuolemaan, kuitenkin viimeisessä jakeessa Matteus kirjoittaa: ”Silloin hän varoitti opetuslapsiaan sanomaan ei kenellekään, että hän oli Jeesus Kristus.” Sitten aivan seuraavassa jakeessa hän kirjoittaa: ”Siitä lähtien Jeesus rupesi näyttämään opetuslapsilleen, että hänen piti menemän Jerusalemiin ja kärsimän paljon vanhimmilta ja ylipapeilta ja kirjanoppineilta ja tuleman tapetuksi ja kolmantena päivänä nouseman ylös.”

Jakso alkaa sillä, että Jeesus kysyy, kenen ihmiset ajattelevat Hänen olevan, ja sitten seuraa jatkokysymys, jossa Hän kysyi opetuslapsilta, kenen he ajattelivat Hänen olevan.

Kun Jeesus saapui Kesarea Filippiin alueelle, hän kysyi opetuslapsiltaan sanoen: "Kenen ihmiset sanovat minun, Ihmisen Pojan, olevan?" He vastasivat: "Toiset sanovat, että sinä olet Johannes Kastaja; toiset Elia; toiset taas Jeremia tai joku profeetoista." Hän sanoi heille: "Mutta kenen te sanotte minun olevan?" Matteus 16:13–15.

Kun Pietari vastaa, hän ilmaisee, että Jeesus oli Kristus, elävän Jumalan Poika. Sana Kristus on kreikankielinen vastine hepreankieliselle sanalle Messias. Jeesus esittää kysymyksen siitä, kuka Hän on, ja johdattaa opetuslapset siihen tosiasiaan, että Hän on Messias, mutta ilmoittaa heille heti, ettei heidän tule kertoa sitä kenellekään. Siitä ajasta lähtien Hän alkoi opettaa, että Hän täyttäisi Matteuksen kolmen viimeisen luvun kaksikymmentäkolme tienviittaa, mutta Kristukseen liittyvien totuuksien oli välttämättä tultava avatuiksi askel askeleelta.

Jatkamme näiden messiaanisten tienviittojen tarkastelua seuraavassa artikkelissa.

Kolmannen enkelin alfan valo

”Syksyllä 1846 aloimme viettää Raamatun sapattia sekä opettaa ja puolustaa sitä. Huomioni kiinnittyi sapattiin ensimmäisen kerran, kun olin vierailulla New Bedfordissa, Massachusettsissa, saman vuoden alkupuolella. Siellä tutustuin vanhin Joseph Batesiin, joka oli varhain omaksunut adventtiuskon ja oli aktiivinen työntekijä tässä asiassa. Vanhin B. vietti sapattia ja tähdensi sen tärkeyttä. En tuntenut sen tärkeyttä, ja ajattelin, että vanhin B. erehtyi viipyessään neljännen käskyn kohdalla enemmän kuin muiden yhdeksän. Mutta Herra antoi minulle näyn taivaallisesta pyhäköstä. Jumalan temppeli avattiin taivaassa, ja minulle näytettiin Jumalan arkki, jota armoistuin peitti. Kaksi enkeliä seiso, yksi arkin kummassakin päässä, siivet levitettynä armoistumien ylle ja kasvot sitä kohti käännettyinä. Minua saattanut enkeli ilmoitti minulle, että nämä kuvasivat koko taivaallista joukkoa, joka katsoi kunnioittavan pyhällä pelolla kohti pyhää lakia, joka oli kirjoitettu Jumalan sormella. Jeesus kohotti arkin kannen, ja minä näin kivitaulut, joihin kymmenen käskyä oli kirjoitettu. Olin hämmästynyt nähdessäni neljännen käskyn aivan kymmenen säädöksen keskellä, ja sitä ympäröi lempeä valokehä. Enkeli sanoi: ”Se on ainoa niistä kymmenestä, joka määrittelee elävän Jumalan, joka loi taivaat ja maan ja kaiken, mitä niissä on. Kun maan perustukset laskettiin, silloin laskettiin myös sapatin perustus.”” Testimonies, osa 1, 75.

Kolmannen enkelin omegavallo

”Ne, jotka ovat yhteydessä Jumalaan, vaeltavat Vanhurskauden Auringon valossa. He eivät häpäise Lunastajaansa turmelemalla tietänsä Jumalan edessä. Taivaallinen valo loistaa heidän ylleen. Lähestyessään tämän maan historian loppua heidän tuntemuksensa Kristuksesta ja häntä koskevista profetioista lisääntyy suuresti. He ovat Jumalan silmissä äärettömän arvokkaita, sillä he ovat yhtä hänen Poikansa kanssa. Heille Jumalan sana on verrattoman kaunis ja ihana. He näkevät sen merkityksen. Totuus avautuu heille. Inkarnaation oppi verhoutuu lempeään hohteeseen. He näkevät, että Raamattu on avain, joka avaa kaikki salaisuudet ja ratkaisee kaikki vaikeudet. Ne, jotka eivät ole olleet halukkaita vastaanottamaan valoa ja vaeltamaan valossa, eivät kykene ymmärtämään jumalisuuden salaisuutta, mutta ne, jotka eivät ole epäröineet ottaa ristiä kannettavakseen ja seurata Jeesusta, näkevät valon Jumalan valossa.” The Southern Watchman, April 4, 1905.